

Sbírka zvadlejších růží

Wanastowi Vjegy

1. Netvař se tak na mě, že jsi úplně zlá,
jsou rána, kdy to nekončí,
na stole zbylo trochu v láhvi vína, sklenici dolejšám.
2. Neříkej mi podvacátý, že už to znáš,
tvý slzy a slaný hnědý voči,
čaroděj týhle noci, jeho vina.
- *: Už svítá, noc končí, moc kouzel neodloučíš,
jsi bílá, sny, kroužíš, snad k ránu nezabloudíš,
mělas plamen v očích, co utajený touhy zná,
zaklínám ten zločin, netvař se tak, že jsi zlá.
3. Říkáš, dítě, nejsem ten, co tu včera stál,
slíbil ti nablejskaný mince,
já nejsem princ, jsem zlodějš koní král.
4. Už tě nikdy neuvidím zůstanu sám,
oči se střetly, a tak na věčný časy,
z tý lásky mi zbyla v hlavě kocovina.
- *: A ďábel se vkrádá, svý tělo neovládáš,
tvůj anděl, co padá, už nevíš, co bys ráda,
do tvých vlasů vplétá vůni ohně sám,
zbejšvá spousta času, já ho tisíce let znám.
- *: Prach ze rtů spláchni, láske, bude fajne,
ve dne mi pláchni malá, budu sám.
- R: Vlasy od vína, kouzlo zhasíná, ve sbírce zvadlejších růží,
už zastav čas, ráno začíná se mi smát,
marně vzpomínáš, chtělas na pár chvil vzít do nebe a dál,
v růžích usínáš, jsem noční duch, ne král.
1. [: Netvař se tak na mě, že jsi :] úplně zlá ...
A ďábel se vkrádá, svý tělo neovládáš,
do tvých vlasů vplétá vůni ohně sám,
a teď mi pláchněš malá, budu sám.
- R: Vlasy od vína ... jsem noční duch
- R: Vlasy od vína ... +
jsem noční duch a netopýr ne král, la la la lau.